

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

8 juni 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het militair vakantiecentrum te Lombardsijde

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de schrapping van bouwgronden bij de afbakening van stedelijke gebieden

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 8 juni 2000

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.04 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het militair vakantiecentrum te Lombardsijde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het militair vakantiecentrum te Lombardsijde.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik stel deze vraag naar aanleiding van een antwoord dat ik ontving van federaal minister van Landsverdediging Flahaut omtrent de ligging en het statuut van een militair vakantiecentrum in Lombardsijde.

De minister antwoordt mij dat dit militair vakantiecentrum integraal deel uitmaakt van het militair domein. Dit centrum wordt uitgebaat door de centrale dienst van sociale en culturele actie. Dat is een instelling van openbaar nut die rechtstreeks onder zijn bevoegdheid valt en die een opdracht uitvoert die volgens de minister perfect aansluit bij de psychosociale politiek van de krijgsmacht.

Op een andere vraag antwoordt hij : ‘Op de gewestplannen van het Vlaams Gewest, die de bestemming van de gronden bepalen, zijn alle militaire domeinen in het wit ingekleurd. Het gedeelte van het niet-gedesaffectedeerd militair domein te Lombardsijde, waarop het desbetreffende vakantiecentrum gelegen is, werd door het Vlaams Gewest verkeerdelijk als natuurgebied ingekleurd, en dit ondanks de door Landsverdediging gevraagde rechtzetting. Alhoewel de inkleuring op het ge-

westplan tot de exclusieve bevoegdheid behoort van de gewesten, behoort het tot de exclusieve bevoegdheid van de militaire overheid te beslissen welke installaties op het militair domein kaderen in de zuiver militaire aangelegenheden en nodig zijn voor de operationele behoeften en de paraatstelling van het personeel.’

De minister vervolgt : ‘De verschillende militaire infrastructures in Lombardsijde werden oordeelkundig ingeplant met respect voor het milieu. Het vakantiecentrum werd in de duinen ingeplant, op de plaats van het oude tentenkamp dat gebruikt werd voor de legering van kamperende troepen. Indien het militair domein van Lombardsijde vandaag een zeer hoge ecologische waarde heeft, betekent dit dat Landsverdediging dit domein steeds zeer goed heeft beheerd. Het militair domein van Lombardsijde werd opgenomen in het recentelijk afgesloten samenwerkingsakkoord met het Vlaams Gewest inzake het behoud en het onderhoud van de beboste terreinen en de terreinen van biologisch belang op militaire terreinen. In dit akkoord wordt het militaire gebruik als hoofdfunctie bevestigd. Een gemengde commissie natuur- en bosbeheer werd in dit kader opgericht en staat garant voor een goed milieu.’

Mijnheer de minister, het centrum beschikt over een logementscapaciteit van 704 personen – het is dus geen kleine camping – in de vorm van houten chalets en residentiële caravans. Daarbovenop zijn er 117 campingplaatsen. Op jaarbasis zijn er ongeveer 70.000 overnachtingen.

Wie mag daar allemaal binnen ? Het gaat uiteraard om de mensen die behoren tot de Belgische krijgsmacht, in actieve dienst of gepensioneerd, en ook hun familieleden. Derden hebben dus geen toegang tot dit centrum.

De minister eindigt zijn antwoord door te benadrukken dat het centrum beantwoordt aan alle vei-

Ramoudt

ligheidseisen zoals die worden gesteld aan andere campings. De controle daarop wordt door de militaire overheid zelf uitgevoerd.

Mijnheer de minister, u weet dat zeker op dit moment de hele campingproblematiek bovenaan op de agenda staat van de minister van Toerisme. We zullen daar later vandaag nog een diepgaand gesprek over hebben. Het is zeer moeilijk om aan de burger uit te leggen dat campings die in het duinengebied liggen en onder het duinendecreet vallen, zonevreemd zijn en op geen enkele manier een beroep kunnen doen op enige vorm van overgangsmaatregel. Ze worden dus gesloten. De militaire camping, die in hetzelfde strookje duinen in Lombardsijde ligt, kan echter open blijven zonder enige vorm van bedreiging, niettegenstaande het feit dat de gewestplannen deze camping wel hebben ingetekend als zijnde voor de duinen beschermd gebied.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Klopt het dat deze camping per abuis als natuurgebied werd ingekleurd op de gewestplannen? Zo ja, wat is hiervan de oorzaak? Heeft het gebied een grote ecologische waarde of niet? Valt het eigenlijk nog onder de bescherming van het duinendecreet? Kunt u uitleggen waarom een militair vakantieceterium wel geëxploiteerd zou mogen worden in een duinencomplex terwijl naburige privé-instellingen zouden moeten sluiten?

Blijkbaar zijn er twee soorten Belgen: militaire Belgen en andere Belgen. Voor deze laatste gelden de wetten inzake natuurbescherming wel terwijl dat voor de eersten niet het geval is. Ik spreek me niet uit over de vraag of het hier om een bevoegdheidsprobleem gaat, maar ik wil toch vragen hoe u zult reageren om uit deze impasse te raken.

De voorzitter: Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest: De heer Ramoudt heeft het hier inderdaad over een reëel probleem. In Lombardsijde tekent dit probleem zich echt wel zeer scherp af. We zitten daar met de combinatie van het campingdecreet en het duinendecreet. Het is natuurlijk wel een problematiek die ook op andere militaire domeinen van toepassing zou kunnen zijn. Mijnheer de minister, ik ben echt benieuwd naar uw antwoord. Hoe kan men dit oplossen?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem aan dat u me ontslaat van eventuele interpretaties van het campingdecreet. Dat behoort immers tot de bevoegdheid van minister Landuyt. Deze voormiddag was dat trouwens ook het onderwerp van een nieuw besluit van de ministerraad om voor de eerstkomende jaren toch enigszins voor een oplossing te zorgen.

Mijnheer Ramoudt, met betrekking tot uw concrete vragen wil ik het volgende antwoorden. Het desbetreffende gebied wordt door het gewestplan Oostende-Middenkust, vastgesteld bij koninklijk besluit van 26 januari 1977, bestemd als natuurgebied. Het ministerie van Landsverdediging heeft tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend met het verzoek het M-gebied te willen aanpassen conform de eigendomsgrenzen. De streekcommissie van advies adviseerde hierover om de begrenzingen van de militaire terreinen aan te geven overeenkomstig de gegevens van de militaire overheid, behoudens waar de installaties in een duinengebied gelegen zijn. Daar dient de bestemming natuurgebied te worden aangenomen.

Gevolg gevend aan dit advies van de streekcommissie werd een gedeelte van het militair terrein als natuurgebied bestemd, zoals dat ook reeds in het ontwerp-gewestplan was opgenomen. Het is mij niet bekend dat Landsverdediging ooit het gewestplan heeft betwist bij de Raad van State of een rechtzetting heeft gevraagd. Wel blijkt dat het domein niet is opgenomen in een listing die dateert van 26 maart 1999. Het gaat hier om een listing van het ministerie van Landsverdediging houdende 'militaire terreinen ten onrechte ingekleurd op het gewestplan'.

Het gebied werd wegens zijn ligging in de duinen als natuurgebied bestemd door het gewestplan Oostende-Middenkust. De toepassing van het duinendecreet behoort tot de bevoegdheid van minister Dua. Het duinendecreet heeft beschermde duingebieden aangewezen met de bedoeling voor die delen van de maritieme kuststreek beschermende maatregelen op te leggen. De desbetreffende beschermende maatregelen hebben in essentie veelal betrekking op het opleggen van een bouwverbod.

Voor de aanwijzing van de beschermde duingebieden werden de normale procedures gevolgd. Daaruit zijn dan de aangewezen beschermde duingebie-

Van Mechelen

den geresulteerd. Volgens de plannen die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 december 1995, wordt het niet-bebouwde deel van het als M-gebied bestemde militaire eigendom te Lombardsijde als beschermd duinengebied aangewezen. Het deel van het militaire eigendom dat bestemd is als natuurgebied, is net als vele andere natuurgebieden aan de kust niet als beschermd duinengebied aangeduid. De bestemming natuurgebied laat immers vrijwel geen bouwwerken toe. Er zijn enkel bouwwerken mogelijk in functie van het behoud van de bescherming.

De gewestplannen, met inbegrip van de daarbij behorende bestemmingsvoorschriften, zijn in principe bindend en verordenend voor iedereen, dus ook voor de federale overheid, in casu de militaire overheid. Het door u vermelde voorbeeld van het vakantiecentrum toont aan dat het nodig is dat ook het beleid van Landsverdediging wordt ingepast in het ruimtelijk beleid. Om die reden heeft de Vlaamse regering op 14 april jongstleden een besluit goedgekeurd waarin voor het eerst ook voor de militaire bouwwerken en handelingen wordt gesteld wat er niet vergunningplichtig is.

Artikel 3 van dat besluit luidt als volgt : 'Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor de volgende werken, handelingen en wijzigingen die uitgevoerd mogen worden voor zover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen, onverminderd de bepalingen van andere van toepassing zijnde regelgeving : het optrekken van installaties en gebouwen in gebieden die op de uitvoeringsplannen aangegeven zijn als militair domein, mits aan alle van de volgende vereisten voldaan is : die installaties en gebouwen zijn van strategisch belang ; die installaties en gebouwen komen voor op een lijst, gevoegd bij een protocol, gesloten tussen de minister van Landsverdediging en de Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening ; die installaties zijn niet gelegen in een beschermd of voorlopig beschermd landschap.'

Volgens mij is dit een vrij duidelijk besluit. Het voorziet dus niet in een specifieke regeling voor vrijstelling van bouwvergunning voor militaire recreatieve voorzieningen in een natuurgebied. Derhalve zijn de stedenbouwkundige voorschriften die gelden voor private instellingen in het natuurge-

bied ook van toepassing voor de militaire overheid. Uit wat voorafgaat, blijkt duidelijk dat op de desbetreffende locatie geen vergunningplichtige bouwwerken kunnen worden toegelaten.

Ik zal niet nalaten dit antwoord ook mee te delen aan de federale minister van Landsverdediging. Ik zal hem wijzen op het besluit van 14 april van de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer duidelijke antwoord. Ik ont hou vooral het feit dat een camping zeker geen strategisch belang heeft. Dat kan dus zeker niet als argument worden gebruikt. U zegt dat het inzake ruimtelijke planning inderdaad niet helemaal 'koosjer' zit met deze camping. Hij is in een natuurgebied gelegen, maar er staan wel gebouwen op. Het feit dat de camping in een natuurgebied ligt, wordt trouwens niet betwist door de militaire overheid. Ze hebben immers geen bezwaar aangetekend. De regels inzake de exploitatie van kampeergelegenheden zijn dan weer niet van toepassing. Het ruimtelijk bezwaar blijft echter aanwezig. U zult dat op de een of andere manier aan de militaire overheid duidelijk moeten maken.

Ik kijk uit naar het antwoord van de minister van Landsverdediging. Het antwoord dat ik van hem kreeg, kwam namelijk neer op : 'U moet zich niet met onze zaken bemoeien. Zij hebben zich vergist, wij niet.' Mijnheer de minister, uit uw antwoord kan ik opmaken dat de fout eigenlijk bij Landsverdediging ligt.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik weet natuurlijk niet van wanneer die brief van minister Flahaut dateert. Ons besluit dateert van 14 april.

De heer Didier Ramoudt : Het antwoord van minister Flahaut dateert van 29 maart.

Minister Dirk Van Mechelen : Het besluit dateert dus van na dat antwoord.

De voorzitter : Het licht in de militaire duisternis is achteraf gekomen.

Minister Dirk Van Mechelen : We zullen minister Flahaut wijzen op de nieuwe spelregels in Vlaanderen. Ik ken een militair domein dat nog wit ingekleurd is, waar men nu een hondenschool gebouwd heeft. Volgens mij is dat niet van strategisch belang.

De heer Didier Ramoudt : Ik hoop dat u dit inderdaad zult melden. Anders zal dit gretig worden aangegrepen door de campings die nu door die overgangsmaatregel worden getroffen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de schrapping van bouwgronden bij de afbakening van stedelijke gebieden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de schrapping van bouwgronden bij de afbakening van stedelijke gebieden.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het kader van het RSV hebben we voor 2007 een duidelijke prognose inzake het aantal bijkomende woningen. In het RSV is ook duidelijk vastgelegd dat 60 procent van de nieuwbouwwoningen zou moeten worden gerealiseerd binnen de stedelijke gebieden en 40 procent in het buitengebied. Dat zijn de harde cijfers die dit parlement heeft vastgelegd.

Dit is natuurlijk wel nog vrij abstract. Het wordt nu concreter bij de opmaak van de provinciale structuurplannen. Ook de provincies bekijken dus voor de dorpen en de hoofddorpen hoeveel bijkomende woningen ze zien tegen 2007. In het RSV is er een 60/40-verhouding. Naargelang de provincies verschilt dit wel enigszins. Het blijft toch wel allemaal nog vrij abstract.

Het wordt natuurlijk pas echt concreet bij de werkelijke afbakening van de stedelijke gebieden. In deze commissie is al meermaals de vraag gesteld hoe het zit met concrete voorbeelden. Wat die algemene afbakening van de stedelijke gebieden betreft, loopt het niet zoals het zou moeten lopen. We zijn nog jaren zoet vooraleer we die stedelijke gebieden in hun totaliteit zullen hebben afgebakend. Hoe zal men die 60/40-verhouding – of zoals in West-Vlaanderen, die 67/33-verhouding, concretiseren ?

Ondertussen stellen we ook vast dat er bij die afbakening van de stedelijke gebieden voorstellen zijn tot de schrapping van bouwgronden. Dat gebeurt onder andere in het Kortrijkse. Dat dit gebeurt, is ook logisch. Laat daar geen misverstand over bestaan. Vaak zijn die bouwgronden eigendom van socialebouwmaatschappijen. Bij die afbakening zegt men echter niet dat men die gronden zal compenseren om zo de balans in evenwicht te houden. Bouwgronden van socialebouwmaatschappijen worden dus geschrappt, maar er wordt niets in de plaats gesteld.

In het kader van het RSV en bij de bespreking van de Vlaamse Wooncode is ook de volgende problematiek al aan de orde gekomen. De bouwmaatschappijen dienden in het verleden een eigen reserve op te bouwen. Dit was opgelegd door de toenmalige minister. De bouwmaatschappijen dienden dus geregeld gronden aan te kopen om het investeringsritme bij te kunnen benen. Dat is ook gebeurd. Bij de afbakening van het RSV weet men echter ook dat een aantal gronden niet meer valoriseerbaar zijn voor de oorspronkelijke doelstelling. Ondertussen worden die gronden opgenomen in de balansen van de bouwmaatschappijen. Als ze niet echt gevaloriseerd kunnen worden en ze te lang in de balansen opgenomen worden, dreigen bepaalde bouwmaatschappijen in financiële moeilijkheden te raken.

Er is dus geen duidelijkheid. Men heeft in de vorige legislatuur geprobeerd om ook bij de Wooncode die discussie te voeren. Men heeft het verband willen leggen met ruimtelijke ordening. Men stelde toen dat, als er in die gevallen slachtoffers zouden zijn bij de bouwmaatschappijen, het goed zou zijn dat de overheid zich engageert om dan ook in een compensatie te voorzien : in de vorm van gronden, panden of financiële bijstand.

De toenmalige minister van Huisvesting is daar toen niet op ingegaan. Dat is misschien wel enigszins begrijpelijk. De algemene situatie was toen immers nog niet echt bekend. Het RSV is inderdaad nog abstract. Zoals ik al zei, wordt het nu echter wel concreet bij de afbakening van de stedelijke gebieden.

De opeenvolgende ministers van Huisvesting hebben vooropgesteld dat ze de situatie inzake de ligging van de gronden aan het onderzoeken zijn. Als ik het goed voorheb, is een eerste deelonderzoek voor de provincie Antwerpen al min of meer afgerond. De situatie lijkt daar niet echt dramatisch te zijn. Voor de andere provincies is men nog bezig met dat onderzoek.

Decaluwe

In de afbakening van het stedelijk gebied Kortrijk zijn er bouwmaatschappijen die grond kwijtspelen die was ingekleurd als bouwgrond, niet enkel als woonuitbreidingsgebied. Daar kunnen misschien wel goede redenen voor zijn, maar de vraag blijft uiteraard hoe dit gecompenseerd zal worden.

Mijnheer de minister, de Vlaamse regering moet toch wel aandacht schenken aan deze problematiek. De stedelijke gebieden worden nu immers versneld afgebakend. In dit verband heb ik de volgende vragen.

Ten eerste, in welke mate worden er instructies opgesteld om geschrapte grond van bouwmaatschappijen elders in de regio te compenseren bij de afbakening van stedelijke gebieden? Als er nog geen instructies zijn, bent u dan bereid om deze op te stellen?

Ten tweede, hoe zullen de betrokken eigenaars, waaronder ook socialebouwmaatschappijen, vergoed worden? Het is niet zo dat als men schrapt, dit automatisch leidt tot uitkering van planschade. Ik heb al gevallen gezien waarbij dit niet leidt tot planschade, omdat er geen uitgeruste weg is bijvoorbeeld als het gaat om woonuitbreidingsgebied. Ondertussen zit dit wel in de balansen, is het aangekocht en zijn er misschien zelfs goedgekeurde BPA's, maar men kan ze niet uitvoeren. De vraag is wie zal instaan voor de vergoeding als er ook geen planschade kan worden verkregen.

Ten derde, ik hoop dat er hieromtrent afspraken worden gemaakt met de minister van Huisvesting. Als dit inderdaad zo is, welke afspraken zijn dat dan?

Ten vierde, op welke basis kunnen er bouwaanvragen op dergelijke bouwgronden geweigerd worden? Ik verwijs hierbij naar de discussie over het planningsdecreet. Men kan bijvoorbeeld plannen om te schrappen, maar in de feiten gaat het nog altijd om bouwgrond. Als er dan nog snel een project wordt ingediend, wat gebeurt er dan daarmee? Kan men op die basis bouwaanvragen weigeren?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, in antwoord op uw vraag inzake het schrappen van bouwgronden bij het afbakenen van stedelijke gebieden zal ik proberen om u een duidelijk ant-

woord te geven. Ik zal ook een aantal voorbeelden aanbrengen. Ik verontschuldig me alvast, als ik af en toe misschien te veel in detail treedt, maar mijns inziens kan men op die manier een goed beeld krijgen van de situatie.

In de eerste plaats zijn de afbakeningsprocessen voor de regionaal- en grootstedelijke gebieden gericht op het zoeken van ruimte voor het voeren van een beleid inzake het stedelijk gebied. Een van de belangrijke doelstellingen hierbij is het zoeken van voldoende ruimte voor het concretiseren van de taakstelling inzake bijkomende woongelegenheden zoals vervat in het RSV. Per saldo betekent dit voor diverse stedelijke gebieden dat er in bijkomende ruimte voor woningen dient te worden voorzien en dat in elk geval de nood aan het ontwikkelen van woonuitbreidingsgebied is aangetoond. Per saldo zal er daardoor in principe veeleer méér ruimte zijn voor woningbouw dan minder.

Op basis van de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur, op basis van de gegevens over de belangrijke natuurlijke, agrarische of landschappelijke waarde van bepaalde gebieden en op basis van interessante kenmerken voor bedrijvigheid of andere functies, kan worden besloten om bepaalde gebieden aan het aanbod van woongebied te onttrekken. In de verst gevorderde afbakeningsprocessen, namelijk die van Aalst, Mechelen en Kortrijk, is mij slechts één voorbeeld bekend van een eigendom van een erkende socialehuisvestingsmaatschappij dat zijn woonfunctie niet behoudt.

Met betrekking tot het afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Kortrijk, wordt voorgesteld om een woonuitbreidingsgebied in de gemeente Wevelgem, dat eigendom is van een lokale huisvestingsmaatschappij, niet te ontwikkelen. Het gebied ligt tussen de Leievallei en de bebouwing langs de N8 ten westen van de kern van Wevelgem, en werd niet uitgerust. Zo kan het onbebouwde karakter van de Leievallei worden gevrijwaard. Ter compensatie is beslist dat een betergelegen gebied in de omgeving van het station van Wevelgem zal worden herbestemd om woningbouw mogelijk te maken. Het gebied zou worden voorbehouden voor een project van de huisvestingsmaatschappij die het gebied bezit. De andere afbakeningsprocessen zijn nog niet ver genoeg gevorderd om er definitieve uitspraken over te doen.

Mijn administratie heeft geen specifieke opdracht gekregen om actief op zoek te gaan naar alternatieven voor socialehuisvestingsmaatschappijen. Zoals blijkt uit het voorstel in Kortrijk, bestaat er binnen een afbakeningsproces immers ruimte ge-

Van Mechelen

noeg om hier alsnog aandacht aan te besteden. De socialehuisvestingsmaatschappijen en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of VHM zijn in principe betrokken bij deze afbakingsprocessen. Zij beschikken over alle gegevens en studies die worden opgemaakt, zoals de gegevens over de grotere onbebouwde ruimten die worden gereserveerd voor woningbouw. Zo kunnen ze hun aankoopbeleid in het betreffende stedelijk gebied hierop afstemmen. Binnen het proces kunnen zij bovendien suggesties doen om interessante plekken te reserveren voor sociale huisvesting. Indien hierover een akkoord wordt bereikt, kan samen met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een voorkooprecht voor de overheid worden ingesteld of een onteigeningsplan voor bepaalde gronden worden opgemaakt. Op het ogenblik van die stedelijke afbakening nemen zij dus deel aan de besluitvorming, hebben zij kennis van de nieuwe situatie en kunnen ze daar een claim op vorderen waardoor ze hun beleid op langere termijn kunnen afstemmen.

In verband met de vergoeding van eigenaars is de gewone regeling uit het decreet op de Ruimtelijke Ordening van toepassing. Meer specifiek betreft het de planschaderegeling vervat in artikel 84 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening.

De afbakening van de groot- en regionaalstedelijke gebieden en bestemmingswijzigingen worden voorzien in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, die, na bespreking door de Vlaamse Regering, voorlopig worden opgesteld. Na de officiële procedure kunnen zij, opnieuw na bespreking door de Vlaamse Regering, definitief worden vastgelegd.

Het gewestplan, de bijzondere plannen van aanleg en de regels inzake het vergunnen van projecten blijven bestaan zolang de bestemming van een dergelijk gebied niet gewijzigd is. Vanaf 1 mei kan het Vlaams Gewest dit doen met een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Aldus hoop ik uw vierledige vraag uitvoerig te hebben beantwoord.

Het leek mij evenwel aangewezen om naar aanleiding van uw vraag in bijkomende orde enige verduidelijking te verschaffen aangaande de woonprogrammatische, vervat in de afbakingsprocessen van de stedelijke gebieden. Ter illustratie behandel ik respectievelijk de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk en de afbakening van het re-

gionaalstedelijk gebied Aalst, dit omwille van het feit dat deze processen het verst zijn gevorderd.

In het afbakingsproces voor het regionaalstedelijk gebied Kortrijk is gebleken dat binnen de uitgewerkte hypothese er in de bestaande woon- en woonuitbreidingsgebieden voldoende ruimte is om de taakstelling voor wonen tot 2007, zijnde circa 10.000 woningen, te kunnen waarmaken. Sinds 1992 zijn ongeveer 2.500 woningen gecreëerd en nog ongeveer 1.000 woningen kunnen erbij komen in onbebouwde percelen van bestaande verkavelingen. Voor het overblijvende deel, zijnde 6.000 woningen, is een evaluatie gemaakt van de woon- en woonuitbreidingsgebieden. Daarbij werd het onderscheid gemaakt tussen 'als stedelijke woonomgeving te ontwikkelen gebieden', 'gedeeltelijk te ontwikkelen gebieden' en 'niet te ontwikkelen als stedelijke woonomgeving'. De afweging gebeurt daarbij op basis van de globale hypothese van gewenste ruimtelijke structuur. De gebieden die niet in aanmerking komen als stedelijke woonomgeving worden in principe herbestemd, hetzij voor een andere stedelijke functie, hetzij naar een openruimtefunctie.

Het gebied ten zuiden van de kern van Wevelgem – dit is de zuidelijke Posthoorn – is een voorbeeld van deze laatste optie. In het licht van het open karakter zou dit woonuitbreidingsgebied een bestemming krijgen waardoor geen bebouwing wordt toegelaten, maar grondgebonden landbouw en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn er wel mogelijk.

Een ander voorbeeld is dat van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst. In het kader van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst werd globaal aangenomen dat er voldoende ruimte beschikbaar is om de taakstelling inzake huisvesting tot 2007, namelijk 5.700 woningen, te halen.

Voor de delen van Aalst en Denderleeuw geldt dat de woonuitbreidingsgebieden binnen de afbakingslijn kunnen worden gerealiseerd zonder gemeentelijke woningbehoefte studie. Deze beslissing dient in principe samen met de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te worden genomen.

In het voorstel van woonprogrammatische worden slechts enkele woonuitbreidingsgebieden aangeduid als niet te ontwikkelen. Daarnaast worden op een beperkt aantal plaatsen langs de Dender zones

Van Mechelen

aangeduid voor potentiële herbestemming in functie van wonen.

Het is mogelijk dat een woonuitbreidingsgebied in Erembodegem, nabij de bedrijventerreinen en de autosnelweg, wordt ingenomen naargelang de behoefte aan lokale bedrijventerreinen in Aalst. Een beslissing hiertoe komt toe aan de stad. Enkele kleinere delen van woonuitbreidingsgebieden worden herbestemd met het oog op hun waarde als randstedelijk groengebied of stedelijk natuurelement.

Wat de afspraken met mijn collega van Huisvesting betreft, kan ik u medelen dat maandag jongstleden een werkvergadering heeft plaatsgevonden tussen de beide ministers en hun respectieve bevoegde adviseurs met het oog op de oprichting van een soort platform voor een systematische bespreking, in aanwezigheid van ambtenaren van het hoogste niveau van Huisvesting en Ruimtelijke Ordening. Bedoeling daarvan is te anticiperen op problemen die zich op het terrein zouden kunnen voordoen, en uiteindelijk ook invulling te geven aan andere noden die we thans in het kader van het huisvestingsbeleid vaststellen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de leegstand boven winkels. Een tweede voorbeeld is heel het ideeëngoed van kangoerewoningen. Zien we dat zitten? Hoe willen we dat verwezenlijken?

We hebben dus een lijst opgesteld van problematieken die te maken hebben met zowel huisvesting als ruimtelijke ordening. De bedoeling is dat deze overlegwerkgroep op geregelde tijdstippen samenkomt om al dan niet heel concrete problemen te bespreken.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik wil u van harte danken voor dit omstandig antwoord. Ik was er vanzelfsprekend van op de hoogte dat de voorbeelden beperkt waren. Ik wil er natuurlijk wel op wijzen dat er ook door de bouwmaatschappijen zelf is gereageerd op de oorspronkelijke voorstellen voor de afbakening van de stedelijke gebieden. Het resultaat is nu dat er amper nog een dergelijk geval is. Mijnheer de minister, ik blijf er toch op aandringen dat u overleg pleegt met de minister van Huisvesting. Bouwmaatschappijen die getroffen zijn als gevolg van de problematiek van ruimtelijke ordening, moeten een compensatie krijgen. Ik hoop dat u in dat verband op een creatieve manier naar oplossingen zult zoeken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.40 uur.*
